

Burmistrz Ozimka
ul. ks. Jana Dzierżona 4B
46-040 Ozimek

Ozimek, 2021-09-07

Numer sprawy PL.3111.2.2021.US

PL.3111.99.2021.US

[REDACTED]

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Burmistrz Ozimka, działając na podstawie art. 14j oraz art. 14c ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja Podatkowa (tekst jedn.: Dz. U. z 2021 r. poz. 1540 ze zm.) w związku z wnioskiem Pana [REDACTED] złożonym w dniu 2 sierpnia 2021 r. o wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w zakresie zakwalifikowania obiektu budowlanego w postaci blaszanego garażu na gruncie podatku od nieruchomości do prawidłowej kategorii

1. Stanowisko Wnioskodawcy w odniesieniu do garażu blaszanego, który ma być w przyszłości usytuowany na jego działce siedliskowej **jest prawidłowe**, gdyż garaż blaszany nie związany trwale z gruntem i nie zajęty na prowadzenie działalności gospodarczej nie stanowi budynku i nie podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

UZASADNIENIE

W dniu 2 sierpnia 2021 r. do tutejszego organu podatkowego wpłynął wniosek Pana [REDACTED] o wydanie interpretacji przepisów prawa co do zakresu i stosowania prawa podatkowego w indywidualnej sprawie.

Stan faktyczny przedstawiony we wniosku zawiera opis zdarzeń przyszłych.

Wnioskodawca zamieszkuje obecnie w Nowej Schodni (gmina Ozimek), gdzie posiada część gruntów, w tym działkę siedliskową zabudowaną budynkiem mieszkalnym i budynkami gospodarczymi. Ponadto posiada działki rolne w gminie Kolonowskie. Łącznie grunty położone w obu gminach tworzą gospodarstwo rolne, dlatego też w chwili obecnej jest podatnikiem podatku rolnego. Nie prowadzi działalności gospodarczej. W przyszłości chciałby przekazać posiadane grunty rolne swoim zstępnym, co może spowodować, iż nie będzie już rolnikiem i będzie zobowiązany do płacenia podatku od nieruchomości. W przyszłości też chciałby na swej działce siedliskowej w Nowej Schodni, przy [REDACTED] postawić garaż (blaszak) o pow. do 35 m² (na zgłoszenie). Garaż ten ma być ustawiony na kostce brukowej, nie będzie miał więc on fundamentu. Będzie on wykonany z płyty warstwowej lub elementów prefabrykowanych, prawdopodobnie zostanie on też ocieplony, przy czym będzie on

rozbieralny i nie będzie on na stałe przytwierdzony do gruntu. W związku z tym, iż jest to konstrukcja lekka i wnioskodawca nie chce, aby w trakcie burzy wyrządziła ona jakieś szkody, zostanie ona, w celu bezpieczeństwa posesji oraz osób trzecich przytwierdzona do podłoża za pomocą kotew. Żadna ściana w tym obiekcie nie będzie ścianą murowaną. Obiekt ten będzie wykorzystywany do garażowania pojazdu i/lub przechowywania narzędzi czy urządzeń potrzebnych do pielęgnacji ogródka typu np. kosiarka. Ww. garaż nie będzie wykorzystywany ani do celów mieszkalnych, ani też do celów związanych z działalnością gospodarczą.

W związku z wyżej opisanym stanem zdarzeń przyszłych Wnioskodawca zwrócił się zapytaniem:

1/ Czy biorąc pod uwagę opisane zdarzenie przyszłe opisany w poz. 61 obiekt budowlany (garaż-błaszak) należy traktować jako budynek w rozumieniu ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych?

2/ Jeżeli odpowiedź na pytanie 1 będzie negatywna – to czy i jak kategoryzować opisany obiekt budowlany na gruncie ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. – o podatkach i opłatach lokalnych i czy od takiego obiektu będzie konieczność zapłaty podatku od nieruchomości ?

Własne stanowisko wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej zdarzenia przyszłego.

Zdaniem Wnioskodawcy, na tle przedstawionego zdarzenia przyszłego nie będzie on zobowiązany ujmować opisanego przez siebie obiektu budowlanego - garażu blaszaka w deklaracji z tyt. podatku od nieruchomości, a co najwyżej będzie musiał ująć i opłacać podatek od gruntu pod tymże obiektem budowlanym.

Istotnym bowiem dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy jest odpowiednie zakwalifikowanie ww. obiektu zgodnie z definicją zawartą w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych w powiązaniu z definicją podaną w ustawie - prawo budowlane. Wg wnioskodawcy przedmiotowy obiekt budowlany - garaż blaszak nie może być zaliczony do budynków w rozumieniu ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, a co za tym idzie nie będzie musiał opłacać od niego podatku od nieruchomości. Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych - "Opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają następujące nieruchomości lub obiekty budowlane:

- 1) grunty;
- 2) budynki lub ich części;
- 3) budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej".

Ponadto, ww. ustawa wskazuje w art. 1a ust. 1 pkt. 1, iż " budynek to obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, który jest trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz posiada fundamenty i dach" oraz że: "budowla to obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem".

Natomiast ustawa prawo budowlane w art. 3 - definiuje obiekty budowlane, budynki i budowle jak poniżej:

1) obiekt budowlany - należy przez to rozumieć budynek, budowlę bądź obiekt małej architektury, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, wzniesiony z użyciem wyrobów budowlanych;

2) budynek - należy przez to rozumieć taki obiekt budowlany, który jest trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz posiada fundamenty i dach;

2a) budynek mieszkalny jednorodzinny - należy przez to rozumieć budynek wolno stojący albo budynek w zabudowie bliźniaczej, szeregowej lub grupowej, służący zaspokajaniu potrzeb mieszkaniowych, stanowiący konstrukcyjnie samodzielną całość, w którym dopuszcza się

wydzielenie nie więcej niż dwóch lokali mieszkalnych albo jednego lokalu mieszkalnego i lokalu użytkowego o powierzchni całkowitej nieprzekraczającej 30% powierzchni całkowitej budynku;

3) budowla - należy przez to rozumieć każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: obiekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem tablice reklamowe i urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni jądrowych, elektrowni wiatrowych, morskich turbin wiatrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową;

Również przepisy kodeksu cywilnego wskazują w art. 46 § 1, iż: "Nieruchomościami są części powierzchni ziemskiej stanowiące odrębny przedmiot własności (grunty), jak również budynki trwale z gruntem związane lub części takich budynków, jeżeli na mocy przepisów szczególnych stanowią odrębny od gruntu przedmiot własności". Natomiast w art. 47 i 48 KC wprowadzono definicję części składowej i części składowej gruntu, przez które należy rozumieć: art. 47 § 1 - "Część składowa rzeczy nie może być odrębnym przedmiotem własności i innych praw rzeczowych". § 2 - "Częścią składową rzeczy jest wszystko, co nie może być od niej odłączone bez uszkodzenia lub istotnej zmiany całości albo bez uszkodzenia lub istotnej zmiany przedmiotu odłączonego". § 3 - "Przedmioty połączone z rzeczą tylko dla przemijającego użytku nie stanowią jej części składowych". Art. 48 - "Z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, do części składowych gruntu należą w szczególności budynki i inne urządzenia trwale z gruntem związane, jak również drzewa i inne rośliny od chwili zasadzenia lub zasiania".

Niniejszym mając na uwadze przywołane definicje wnioskodawca stoi na stanowisku, iż obiekt budowlany, który ma powstać na działce siedliskowej, a który jest przedmiotem niniejszej interpretacji nie może być uznany za budynek czy też jego część ze względu na to, iż nie posiada on fundamentu oraz nie jest trwale związany z gruntem. Nie wypełnia on więc definicji budynku i tym samym nie może on stanowić przedmiotu opodatkowania podatkiem od nieruchomości. Garaż blaszak jest obiektem rozbieralnym, nie jest trwale związany z gruntem i w każdej chwili mogą go przenieść w inne miejsce na działce siedliskowej, jak i na każdą inną działkę, bez istotnego naruszenia całości obiektu i jego zniszczenia. Cecha trwałego związania z gruntem polega na tym, aby zapewnić obiektowi stabilność i przeciwdziałać czynnikom zewnętrznym. W orzecznictwie wojewódzkich sądów administracyjnych wskazuje się, iż "Za trwale z gruntem związany budynek można uznać tylko taki, który spełnia dwa warunki: 1) nie można go od gruntu oderwać bez jego uszkodzenia, 2) nie jest to obiekt wzniesiony do tzw. przemijającego użytku". Poglądy takie wyrażono m.in. w następujących wyrokach: WSA w Lublinie z dnia 16 października 2006r., sygn. akt I SA/Lu 300/09 (prawomocny); WSA we Wrocławiu z dnia 18 listopada 2010r., sygn. akt III SA/Wr 451/10 (wyrok NSA z dnia 15 lutego 2013r. sygn. akt II FSK 797/11); WSA w Poznaniu z dnia 28 października 2009r., sygn. akt III SA/Po 110/09 (prawomocny); WSA w Olsztynie z dnia 18 września 2008r., sygn. akt I SA/Ol 294/08 (prawomocny), WSA w Gliwicach z dnia 12 maja 2009r., sygn. akt I SA/Gl 884/08 (prawomocny), wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 29.07.2016r., I SA/Wr 398/16). Podobny pogląd wyrażono w doktrynie - Podatki i opłaty lokalne, podatek rolny, podatek leśny, L. Etel, S. Presnarowicz, G. Dudra, Wolters Kluwer 2008, s. 31 i nast. Tym samym miarodajny jest dla tego nurtu interpretacyjnego pogląd wyrażony także w wyroku SN z dnia 11 lutego 1998 r.,

sygn. akt III CKN 358/97, w którym stwierdzono, że w literaturze i orzecznictwie powszechnie przyjmuje się, że budynki (i inne budowle) tylko wtedy stanowią część składową nieruchomości gruntowej (gruntu), gdy są z nim trwale związane. W przeciwnym razie stanowią rzecz ruchomą. Wszelkie budowle zatem, tylko przejściowo lub w nietrwały sposób związane z gruntem, nie stanowią jego części składowej. Dotyczy to w szczególności baraków, kiosków, pawilonów itp. (por. m.in. wyrok SN z dnia 14 sierpnia 1967 r., sygn. akt I CR 676/66, publ. PUG 1968 nr 1, str. 24). Podobne stanowisko odnajdujemy też w wyroku NSA z dnia 22 grudnia 2011 r., sygn. akt II FSK 1339/10, CBOSA, zaś w wyroku z dnia 30 września 2010 r., sygn. akt II OSK 1001/09, CBOSA, NSA wprost uznał, że garaże blaszane należą do kategorii tymczasowych obiektów budowlanych, o których mowa w art. 3 pkt 5 u.p.b., a które należy zaliczyć do obiektów w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. b) u.p.b.

Stąd, konkludując, skoro obiekt budowlany, który wnioskodawca zamierza postawić nie wypełnia definicji budynku, a nadto, nie będzie on wykorzystywany do prowadzenia w nim działalności gospodarczej, albowiem takiej nie prowadzi i nie zamierza prowadzić, toteż brak jest podstaw do ujmowania go w deklaracji i płacenia od niego podatku od nieruchomości.

Ocena prawna stanowiska wnioskodawcy z przytoczeniem przepisów prawa.

Przedmiotem rozpatrywanej sprawy jest sposób kwalifikacji obiektów budowlanych do odpowiedniej kategorii, celem prawidłowego opodatkowania podatkiem od nieruchomości. Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2019 r., poz. 1170 ze zm.) opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają następujące nieruchomości lub objekty budowlane:

- 1) grunty;
- 2) budynki lub ich części;
- 3) budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Zgodnie art. 1a, ust.1, pkt 1 ww. ustawy budynek to obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, który jest trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz posiada fundamenty i dach.

W rozumieniu art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz.U. z 2020 r., poz.1333 z późn. zm.) poprzez budynek należy rozumieć taki obiekt budowlany, który jest trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz posiada fundamenty i dach.

Definicje wyżej wskazane zawarte w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych mają tę samą treść. W ich świetle, aby zaliczyć konkretny obiekt budowlany do kategorii budynków powinien on spełnić cztery warunki: być trwale związany z gruntem, być wydzielonym z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych, posiadać fundamenty, posiadać dach.

Pojęcie trwale związany z gruntem pojawia się zarówno w przepisach ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, jak też w przepisach ustawy prawo budowlane. Należy wskazać, że przepisy ww. ustaw nie definiują tego pojęcia. Trwały związek z gruntem jest warunkiem uznania obiektu za budynek. Trwały związek z gruntem, a w istocie jego brak, stanowi kryterium wyróżnienia tymczasowych obiektów budowlanych.

Pojęcie to pojawia się również w przepisach ustawy z dnia 23 kwietnia 1964r. Kodeks cywilny (tekst jedn. Dz. U. z 2020r., poz. 1740 ze zm.). Stosownie do treści art. 46 § 1 k.c. nieruchomościami są części powierzchni ziemskiej stanowiące odrębny przedmiot własności (grunty), jak również budynki trwale z gruntem związane lub części takich budynków, jeżeli na mocy przepisów szczególnych stanowią odrębny od gruntu przedmiot własności. W myśl art. 47 § 1, §2 i §3 część składowa rzeczy nie może być odrębnym przedmiotem własności i innych praw rzeczowych. Częścią składową rzeczy jest wszystko, co nie może być od niej odłączone bez uszkodzenia lub istotnej zmiany całości albo bez uszkodzenia lub istotnej zmiany

przedmiotu odłączonego. Przedmioty połączone z rzeczą tylko dla przemijającego użytku nie stanowią jej części składowych. Stosownie do treści art. 48 k.c. z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, do części składowych gruntu należą w szczególności budynki i inne urządzenia trwale z gruntem związane, jak również drzewa i inne rośliny od chwili zasadzenia lub zasiania.

Obiekt budowlany na podstawie ustawy Prawo budowlane to budynek, budowla bądź obiekt małej architektury, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, wzniesiony z użyciem wyrobów budowlanych;

Wskazane definicje wykluczają możliwość klasyfikacji garażu blaszanego nie związanego trwale z gruntem jako budynku. Obiektu budowlanego, którego przeniesienie lub rozebranie nie wiąże się z wykonywaniem robót ziemnych, nie można uznać za trwale związane z gruntem. Obiekt taki podlega opodatkowaniu w sytuacji, gdy jest związany z prowadzeniem działalności gospodarczej. Jeśli tymczasowy obiekt budowlany jest budynkiem lub budowlą związaną z prowadzeniem działalności gospodarczej, jest opodatkowany, zgodnie z przepisami ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Wnioskodawca wskazał, iż w blaszanym garażu, który ma powstać w przyszłości nie będzie prowadzona działalność gospodarcza, natomiast będzie on wykorzystywany do garażowania pojazdu i/lub do przechowywania narzędzi.

W celu naliczenia podatku od nieruchomości od obiektu budowlanego (garażu) należy ustalić, czy spełnia on definicję budynku na podstawie ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Obiekt budowlany wskazany we wniosku będący przedmiotem interpretacji indywidualnej (gotowa konstrukcja – płyta warstwowa lub elementy prefabrykowane), który zostanie zamocowany na kostce brukowej, a w celu bezpieczeństwa podczas niepożądanych warunków atmosferycznych, będzie przytwierdzony do podłoża za pomocą kotew, nie jest trwale związany gruntem.

Należy wskazać, że na podstawie ww. przepisów prawa garaże blaszane nie związane trwale z gruntem i nie wykorzystywane na prowadzenia działalności gospodarczej nie mogą podlegać podatkowi od nieruchomości.

Organ podatkowy wydając przedmiotową interpretację indywidualną przeanalizował wskazany przez Wnioskodawcę wyrok Sądu WSA we Wrocławiu I SA/Wr 398/16 z dnia 29 lipca 2016 roku. Teza – garaż blaszany nie stanowi budynku w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych w zw. Z art. 3 pkt. 1 lit. b) i art. 3 pkt. 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane i nie podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości na podstawie art. 2 ust. 1 pkt. 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Organ podatkowy przytacza fragment uzasadnienia powyższego wyroku. „Wojewódzki Sąd Administracyjny w uzasadnieniu wyroku wskazał iż nie jest możliwe stworzenie uniwersalnego kryterium, które pozwalałoby rozstrzygnąć, czy obiekt jest trwale związany z gruntem. Decydują zatem każdorazowo okoliczności danej sprawy. Zgodzić się trzeba z poglądem, że samo istnienie fundamentu nie jest okolicznością wystarczającą do stwierdzenia istnienia trwałego związku z gruntem. Mogą istnieć bowiem fundamenty, które nie są trwale związane z gruntem. Istotne jest to, aby pozostała część obiektu, który dzięki stwierdzeniu trwałego związania z gruntem byłby zakwalifikowany jako budynek, była stabilnie umiejscowiona w przestrzeni. Kryterium to musi być uzależnione od rodzaju obiektu. W każdym wypadku należy oceniać, czy obiekt jest stabilnie umiejscowiony w przestrzeni, tzn. czy jest on po prostu stabilnie – czyli „trwale” – umiejscowiony w gruncie, w ten sposób, że stanowi w miarę ustabilizowany element przestrzeni. Chodziłoby tu o pewną fizyczną stabilność przejawiającą się tym, że obiekt ten byłoby trudno przemieścić z tego miejsca w inne.

Z doświadczenia życiowego wiadomo, że postawienie garażu blaszanego w istocie wymaga wypoziomowania terenu i preferowana jest wylewka betonowa powiększona o 10-15 cm szerokości i długości garażu, choć dopuszczalne jest postawienie takiego garażu na fundamencie betonowym, na kostce brukowej i bloczkach betonowych a nawet na gruncie wspartym jedynie na bloczkach. Możliwe jest też zakotwiczenie garażu blaszanego do wylewki lub ziemi, lecz nie jest to działanie kluczowe dla postawienia garażu blaszanego. Powyższe dowodzi, że fundament w odniesieniu do rzeczonoego garażu nie jest elementem koniecznym. Zatem sam fakt zakotwiczenia takiego garażu za pomocą kołków rozporowych nie dowodzi – zdaniem Sądu – że garaże są trwale związane z gruntem. Ich niewątpliwą zaletą jest to, że mogą być w stosunkowo łatwy sposób przemieszczane w inne miejsce. Trudno w przypadku garażu blaszanego mówić o jego wzniesieniu z użyciem wyrobów budowlanych, skoro garaż ten stanowi skręcaną za pomocą śrub, zwartą stalową konstrukcję, na którą nitowana jest blacha i przykręcany dach, a jego kotwienie ma walor nietrwały”.

Biorąc pod uwagę powyższe, należy uznać, że stanowisko Wnioskodawcy wskazane w złożonym wniosku o udzielenie interpretacji indywidualnej jest prawidłowe. Stosownie do art. 14c ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa *“Interpretacja indywidualna zawiera wyczerpujący opis przedstawionego we wniosku stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego oraz ocenę stanowiska wnioskodawcy wraz z uzasadnieniem prawnym tej oceny. Można odstąpić od uzasadnienia prawnego, jeżeli stanowisko wnioskodawcy jest prawidłowe w pełnym zakresie”* organ podatkowy odstępuje od dalszego uzasadnienia prawnego oceny stanowiska wnioskodawcy.

Informuje się, że niniejsza interpretacja udzielana jest w oparciu o przepisy prawa podatkowego obowiązujące na dzień złożenia w organie podatkowym i dotyczy stanu faktycznego przedstawionego we wniosku z dnia 1 czerwca 2021 r. (data wpływu 02-08-2021 r.).

POUCZENIE

Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego za pośrednictwem organu, którego działanie, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania jest przedmiotem skargi (art.54 §1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – Dz. U. z 2019 r., poz. 2325 ze zm.).

Skargę wnosi się w dwóch egzemplarzach (art. 47 ww. ustawy) na adres: Burmistrz Ozimka, ul. ks. Jana Dzierżona 4B, 46-040 Ozimek, w terminie 30 dni od dnia doręczenia skarżącemu rozstrzygnięcia w sprawie albo aktu, o którym mowa w art. 3 § 2 pkt 4a (art. 53 § 1 ww. ustawy).

Jednocześnie, zgodnie z art. 57a ww. ustawy, skarga na pisemną interpretację przepisów prawa podatkowego wydaną w indywidualnej sprawie, opinię zabezpieczającą i odmowę wydania opinii zabezpieczającej może być oparta wyłącznie na zarzucie naruszenia przepisów postępowania, dopuszczeniu się błędów wykładni lub niewłaściwej oceny co do zastosowania przepisu prawa materialnego. Sąd administracyjny jest związany zarzutami skargi oraz powołaną podstawą prawną.

Otrzymują:

1. Adresat
2. .a.a.

BURMISTRZ OZIMKA

Mirosław Wieszołek